

SALZBURGER HOCHSCHULWOCHEN 2010

Premýšľate niekedy o živote? Nájdete si čas, aby ste dostatočne „nasali“ všetky jeho krásy? Je Váš život žitím, či len prežívaním? A čo smrť? A večnosť? A večný život?

Pozvánka do Salzburgu nebola len pozvánkou vypočuť si nemecky hovoriacich profesorov či doktorov a ich zaujímavé zistenia. Bola aj časom zastavenia sa pri ich počúvaní a návodom na popremýšľanie. Veď tohtoročné motto HOCHSCHULWOCHEN 2010 „Endlich! Leben und Überleben“ bolo vskutku obsažné a týkalo sa každého.

Pracovalo sa najmä so slovom „endlich“ – teda „konečne“. To prvé konečne bolo plné očakávania – konečne sme začali. Prof. Dr. Klaus Müller, Univerzita Mníchov, ktorý začal sériu prednášok, sa však hneď na začiatku opýtal – naozaj konečne? Vravíme „konečne“, ak hovoríme o našom pozemskom konci? Nie je to len strach, čo v nás prevažuje? Hneď na druhý deň ponúkol Dr. Müller riešenie – samouzdravenie. V súvislosti so smrťou nadväzovali popoludňajšie prednášky Prof. Dr. G. Lämmermanna, Univerzita Augsburg. Vedeli ste, že dnešné deti (10 – 12 rokov) vôbec nepoznajú prirodzenú smrť? V ich zobrazení smrti je jasne badať vplyv médií – kresby, ktoré sme videli, zobrazovali autonehody, vraždy. Dôležitý je preto rozhovor a vysvetlenie, a to už v útlom veku. A čo náš strach? Najmä obavy z toho, že skončíme v pekle. Ak sa podriadime tomuto strachu, celý náš život a jeho prežívanie bude ochromené. Čo takí Svedkovia Jehovovi, ktorí veria, že je len 144 000 tých, čo sa dostanú do neba? No nemusíme zachádzať do extrémov. Všade okolo nás vidieť tisíce spôsobov, ktorými sa ľudia snažia oddialiť smrť. Cvičia jogu, podstupujú plastické operácie, dokonca existujú ponuky na zamrazovanie („večný život pri -190 °C“). Či naopak, sú takí, čo radi podstupujú riziko pri adrenalinových športoch. Naším „záchranným lankom“ by mala pre nás byť predstava večného života, ktorá by motivovala každé naše na budúcnosť orientované konanie a stabilizovala našu identitu.

Iný pohľad na budúcnosť ponúkal Univ. Prof. Dr. B. Gordijn, Dublin, City University. Je expertom na nanotechnológie, zmeny ľudského organizmu po zásahu nanotechnológiou a etické otázky súvisiace s touto oblasťou. Prednášky Dr. Gordijna nás zaviedli až na hranicu vedy a science-fiction, keďže sa týkali fenoménu posthumanity a transformácie človeka do takéhoto stavu, napríklad aj akoby ďalším pokračovaním evolúcie. Táto téma bola veľmi zaujímavá, takže aj diskusia bola bohatá – veď je dosť problematické určiť, kam až vynálezy z tejto oblasti zájdu, aké výhody to prinesie ľudstvu (najmä v oblasti liečenia a diagnostiky chorôb), ale aj aké etické problémy to prinesie.

No HOCHSCHULWOCHEN 2010 sa neobmedzil len na teologické, filozofické či etické problémy. Lebo ak premýšľame o živote, väčšina z nás sa bude orientovať na jeho materiálnu stránku. A v súvislosti

s prežitím toho hmotného je v posledných rokoch často otváraná téma ochrany prostredia a zachovania života na Zemi. Preto sme mali možnosť vypočúť si prednášky Dr. Rainera Hanka z Frankfurtu, ktorý hovoril o teórii nedostatku a racionalizácii, Dr. Franza Fischlera o riešení potravinovej a klimatickej krízy a prof. Dr. Ernsta Ulricha von Weizsäckera, Emmendingen, ktorý zaujal početné publikum svojimi poznatkami, malými, no priam šokujúcimi zisteniami, výskumom týkajúcim sa nastupujúcej revolúcie, ktorá by mala byť „zelenou“ revolúciou, nasledujúcou po tzv. „rebound“ efekte (odrazení sa z dna). Taktiež prezentoval názor na „Globalgovernment“ (svetovú vládu), model na riešenie problémov s CO₂, výrobu energie z obnoviteľných zdrojov... To všetko s humorom a nadhľadom.

Samozrejme, Salzburg je známy ako Mozartovo mesto, preto aj organizátori usporiadali pre účastníkov tohto týždňa komorný koncert, ktorý okrem umeleckého zážitku priniesol opäť raz niečo poučné, keďže výber z Mozartových diel bol doplnený históriou, ktorá sa viazala k tejto skladbe, a teda aj životnému obdobiu tohto veľikána klasickej hudby. V spolupráci s výročnými salzburskými Festspielen, ktoré sa konali už po 90-ty raz, mohli zahraniční študenti vyhrať za symbolickú cenu lístky na divadelné predstavenia Lulu, Angst či Brahms – Szenen od Mozarta.

Tohtoročnú cenu publika a 1 000 € získala Sigrid Rettenbacher. Vo svojom príspevku sa zaoberala koncami kostolov a ich „prežitím“ („Endlich Endlich? Vom Überleben der Kirche in Anerkennung ihrer eig. Endlichkeit“). Zo všetkých zúčastnených najlepšie splnila podmienky získania ceny – originalitu zvolenej témy, jej spracovanie aj komunikáciu s publikom.

A ešte niečo bolo výnimočné. Možno len istým spôsobom a možno je to príliš subjektívne. Nebola to architektúra, história, či hudba, ani krása okolitých hôr. Veď kostoly, sv. omše a chvály nie sú nezvyčajné. Máme ich aj tu. No ako jedinej študentke, vyslanej zo Slovenska, boli slová zaznené v kostole veľkou pomocou, útechou a ubezpečením. Preto sa s Vami chcem podeliť o slová piesne, ktorú sme spievali na piatkových nočných chválach (čo bolo čosi nie až také zvyčajné) a stále mi znie v ušiach:

„DER TAG, DER SICH VOLLENDET,
DEM HERRN SEI ANVERTRAUT.
DIE NACHT WIRD UNS NICHT SCHADEN,
WEIL GOTT IN LIEBE SCHAUT.“

Aby ste vedeli aj Vy ... ak ste na to v tom každodennom zhone zabudli. A aby ste si našli čas a prvý augustový týždeň zašli do Salzburgu. Popremýšľali, popočúvali, zastavili sa, získali nové poznatky a podnety. Zažili niečo výnimočné. Videli tú krásu. Počuli neopísateľné. Nemožno ľutovať. Iba ďakovať za túto príležitosť a možnosť.

Zuzana Muliková